

[Glistrup]

den hidtidige lovgivning? Det er selvfølgelig ikke noget, som er så centralt for den præcise udformning af forslaget.

Det andet var hr. Bernhard Baunsgaards eneste og nu sikkert for 500. gang gentagne tale i skatteanliggender, nemlig at fradrag gavner større indtægter mere, end det gavner små indtægter. Det er for det første forkert, men det kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke fatte, men dernæst er det jo slet ikke det, dette forslag drejer sig om. Vi har en rentefradragsret, og rentefradragsretten er en udelelig enhed. Det fører til noget mismask, når man vil begynde i det praktiske liv at sondre imellem, at nogle renter er fradragsberettiget og nogle ikke er det, for det er udgifter, der i den grad er egnet til at substituere hinanden i det praktiske liv. Derfor må vi enten have den regel, at alle renter er fradragsberettigede, eller den regel, at ingen renter er fradragsberettigede. Den nuværende mellemstilling, at noget er fradragsberettiget og noget ikke er fradragsberettiget, er noget juks. Da langt den overvejende del af renter er fradragsberettigede, går vores forslag ud på, at disse renter bliver stillet på samme måde, og vi har jo endda inden for skattemorarenterne det, at nogle er fradragsberettigede og nogle ikke er fradragsberettigede i én vild forvirring, som giver folk betydelige vanskeligheder at finde ud af i disse selvangivelsestider. Det er simpelt hen dårligt lovteknisk arbejde, vi har på fradragsområdet. Men at man kan diskutere, hvorvidt vi skal bevare skattefradragsretten eller ej, er da helt givet, og dér er hr. Bernhard Baunsgaard og jeg i og for sig enige i den forstand, at fremskridtspartiet heller ikke ønsker nogen rentefradragsret, for vi ønsker ingen indkomstskat, og så er der ikke noget at trække fra.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det er tanken at gennemføre hele dagsordenen uden pause, da behandlingen af de forskellige punkter på dagsordenen er gået noget hurtigere end beregnet, men jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at der ikke hermed sker nogen ændring i planlægningen af folketingets arbejde; der må i fremtiden regnes med, at der normalt holdes møde tirsdag aften.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 157. Fremsat 2/2 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Johan Nielsen (S):

Som en følge af den grønlandske hjemmestyrelov vedtog vi i november måned i fjor en lov om radio- og fjernsynsvirksomhed på Grønland. Denne lov træder i kraft engang i indeværende år, og indtil denne lov træder i kraft, skal dette lovforslag, som forhåbentlig bliver hurtigt vedtaget, virke en overgang. Det er altså en rent teknisk foreteelse, som tager hensyn til de særlige grønlandske omstændigheder og tager hensyn til, at det er landsrådet, som ønsker, at det skal være sådan. Derfor kan jeg tilsige socialdemokratiets hurtige og effektive medvirken.

H. C. Hansen (FP):

Da mit partis ordfører i denne sag er forsvundetovre i tågebankerne i Jylland, skal jeg fremsætte mit partis synspunkter om dette lovforslag.

§ 25 lyder således: »Staten har i Grønland eneret til ved hjælp af radioanlæg at sprede lyd- og billedprogrammer, der er bestemt til modtagelse af almenheden.«

Denne § 25, stk. 1, er simpelt hen imod fremskridtspartiets opfattelse. Vi vil ikke være med til at give staten eneret eller monopol på radioanlæg og lyd- og billedprogrammer.